

Kamer 421

tekst Menno Wigman

muziek Jaap Mulder

Mijn vader gaat kapot, hij heeft een hok
Nog net geen kist, waar hij zijn stoel bepist
En steeds dezelfde dag uitzit. Uitzicht
Op een boom die vol met vogels zit
En geen daarvan die zijn verwekker kent.2x

Ik ben al meer dan veertig jaar zijn zoon
En zoek hem op en weet niet wie ik groet.
Hij heeft me voorgelezen, ingestopt.
Hij wankelt, hapert, stukt. Hij gaat kapot.
Geen dier, zegt men, dat aan zijn vader denkt.2x

Ik lepel bevend eten in zijn mond
En weet haast zeker dat hij me nog kent.
Ik ben al meer dan veertig 5jaar zijn zoon
Het zullen merels zijn. Ze zingen door.
De aarde roept. Krijgt vloek na vloek gehoor.